

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

**Hoofdrondleiding
(hoofdrondleiding)**

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

[facebook.com/ zamekvaltice](https://facebook.com/zamekvaltice)
www.zamek-valtice.cz

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

De versterkte zetel in Valtice, gelegen op de grens tussen Oostenrijk en Moravië is hoogstwaarschijnlijk in de tweede helft van de 11e eeuw ontstaan in verband met de koloniale activiteiten van de bisschoppen van Passau. De middeleeuwse zetel wisselde van eigenaar tussen een aantal vooraanstaande Oostenrijkse middeleeuwse adellijke geslachten (Seefeld, Kuenring) en viel in 1395 definitief in handen van de Liechtensteins. Zij bezaten Valtice als hoofdresidentie tot de naoorlogse confiscaties in 1945.

Valtice werd de hoofdresidentie van dit adellijke geslacht in de tweede helft van de 16e eeuw, nadat de Liechtensteins het nabijgelegen Mikulov hadden moeten verkopen. Sindsdien werd een aantal verbouwingen doorgevoerd - elke vorst wilde de residentie naar zijn smaak en ook naar zijn uitzonderlijke positie bij het Weense hof aanpassen. Na vroegbarokke verbouwingen onder het bewind van de Boheemse vicekoning en de grondlegger van het machtige geslacht Karel I van Liechtenstein, werd het kasteel tijdens de hele 17e eeuw verbouwd. In die tijd resideerde hier zijn zoon en kunstliefhebber Karel Eusebius van Liechtenstein.

De belangrijkste reconstructies echter vonden plaats tijdens het bewind van vorst Anton Florian aan het begin van de 18e eeuw, toen het kasteel zijn huidige, hoogbarokke vorm kreeg naar het project van architect Anton Ospel. Onder het bewind van de volgende vorst Jozef Johan Adam was keizerlijke theaterarchitect en -decorateur Antonio Beduzzi hier werkzaam. Hij verbouwde de voorgevel van het kasteel en versierde deze met decoratieve kozijnen, portalen en attieken met beelden. De binnenruimten waar we doorheen zullen lopen, zijn het resultaat van reconstructies in de jaren 40 van de 19e eeuw in de stijl van de zogenaamde tweede rococo. Het Oostenrijkse Valtice werd in 1920 op basis van het Verdrag van Saint-Germain bij Tsjechoslowakije gevoegd. Na de Tweede Wereldoorlog vestigden zich in het kasteel een aantal instanties, zoals een hopmagazijn, een tabaksdrogerij en een tuchthuis voor vrouwen. In de jaren 60 van de 20e eeuw werden de binnenruimten gerenoveerd en voor publiek toegankelijk gemaakt.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Audiëntiezaal

Deze eerste, edele ruimte vormde de eerste verdieping van het kasteel, ook wel piano nobile genoemd. Tijdens het alledaagse verblijf van de vorsten diende deze kamer als huiskamer en tegelijkertijd als opslagplaats voor een omvangrijke collectie porselein, die zich bevindt in de muurkasten. Wanneer er in de naastgelegen eetkamer banketten of recepties werden gehouden, veranderde de kamer in een tijdelijke voorbereidingsruimte en vertrek voor het personeel. Tijdens het verblijf van prominente gasten die in de nabijgelegen gastenverblijven resideerden, werd deze kamer gebruikt als audiëntiezaal waar de gasten werden ontvangen.

Aan de wanden hangen borden en schalen van het Japanse Imari-porselein, vernoemd naar de haven Imari waarvandaan dit porselein in de 18e eeuw naar Europa werd geëxporteerd.

In het kasteel werd grotendeels met tegelkachels gestookt. De kachel in deze kamer dateert uit het begin van de 19e eeuw en is versierd met bladmotieven in empirestijl. De kachel werd met hout gestookt en vanuit de gang bijgevuld. Een soortgelijk verwarmingssysteem was ook in andere kamers aanwezig.

In de kamer staat een oorspronkelijke draagstoel uit Valtice uit het einde van de 18e eeuw, die onlangs voor ongeveer 300 000 CZK (11 500 EUR) werd gerestaureerd. De draagstoel werd met name in de grote steden gebruikt. Naast een versierde draagstoel die bij belangrijkere gelegenheden (bals, tuinfeesten enz.) werd gebruikt, hadden de meeste rijke families ook een gewone draagstoel zonder versieringen en zonder wapenschild, zoals u hier kunt zien. In deze draagstoel kon men zich anoniem onder de mensen begeven en werd op die manier beschermd tegen een roofoverval. De draagstoelen waren zeer populair van de 17e tot de 19e eeuw, waarna betere wegen een comfortabelere manier van reizen in een koets mogelijk maakten. De

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

draagstoelen lagen meestal in de ingangshal van het stadspaleis zodat deze altijd beschikbaar waren. Tegen een relatief lage vergoeding was het tevens mogelijk om een draagstoel te huren die als een voorloper van koetsen en taxi's diende. Op het platteland dienden de draagstoelen voor het vervoeren van oude en zieke mensen, bijvoorbeeld naar een park of op bezoek bij de burens.

De mannequin in deze kamer dient als reclame voor een tentoonstelling met kostuums uit de filmserie Maria Theresia, welke opgenomen werd in het kasteel van Valtice. Het gaat om de trouwjurk uit de film waarin Maria Theresia met Frans Stefan trouwde. De tentoonstelling is te zien in de zalen op de binnenplaats van het kasteel.

Voorkamer van het keizerlijke appartement

Deze kamer is bijzonder omdat er origineel behangspapier uit het einde van de 18e eeuw hangt met motieven van oosterse bloesems, die leken op de kostbare behangsels uit de Oriënt. Deze werden geïmporteerd om te gebruiken in rococo-interieurs.

Op de kleine ladekast staat een bronzen beeld dat vorst Alois II van Liechtenstein voorstelt. Elke bezoeker van het kasteel Lednice kent deze naam, omdat hij initiatiefnemer is van haar prachtige neogotische verbouwing. Deze vorst, één van de rijkste mannen van het toenmalige Keizerrijk Oostenrijk, verbouwde ook de interieurs van het kasteel Valtice in de stijl van de tweede rococo. De versiering vertegenwoordigt de barok- en rococokunst zo perfect dat het veel experts in verwarring heeft gebracht.

De schilderijen aan de wanden beelden Napoleon van schilder Du Vivieux uit en de antieke mythe over Romulus en Remus.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Aan het einde van de 19e eeuw werden in deze kamer twee houten kasten geplaatst; in de ene kast werd een moderne badkamer ingebouwd en de andere herbergde een diensttrap naar de begane grond, waar zich ruimtes voor het personeel bevonden.

De plafondschildering op doek stelt de Griekse god Chronos voor (Chronos is een personificatie van tijd in de Griekse mythologie), terwijl hij de godin van faam naar het dodenrijk ontvoert. Het schilderij toont de vergankelijkheid van menselijke roem.

Keizerlijke salon

De officiële salon was de belangrijkste kamer van het keizerlijke appartement, waar de vorst zijn gasten ontving en waar overleggen werden gehouden.

De kamer bekleed met rode brokaatbehangsels is voorzien van meubels uit de zogenaamde tweede rococo uit de jaren 40 van de 19 eeuw. Wat de meubels betreft, valt het tafeltje op waarvan de bovenlaag met verschillende soorten geslepen stenen bekleed is en waarbij van de techniek pietra dura gebruik werd gemaakt.

Aan de wanden hangen portretten van vorsten. U ziet hier een portret van Maria Theresia en haar man Frans Stefan. Aan de tegenoverliggende wand hangt een portret van hun zoon keizer Jozef II en hun kleinzoon keizer Frans II. De laatste twee portretten beelden een jong echtpaar uit: keizer Frans Jozef I en zijn prachtige vrouw Elisabeth in Beieren, de befaamde keizerin Sisi.

Juist ter ere van Frans Jozef I wordt dit appartement keizerlijk genoemd. In 1876 kwam de keizer naar Valtice om militaire manoeuvres in de buurt van het nabijgelegen Mikulov bij te wonen.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Enfilade

De deuren van de afzonderlijke kamers in de oostvleugel zijn precies achter elkaar in één as gerangschikt, waardoor een indrukwekkende doorkijk ontstaat, uitlopend op een raam. Het is de zogenaamde enfilade die voornamelijk in de barokperiode werd gebruikt. De enfilade van Valtice beslaat negen kamers en is meer dan tachtig meter lang.

Slaapkamer van de keizer

De empire-slaapkamer met alkoofbed was in tegenstelling tot de aangrenzende salon een volledig private logeerkamer. Keizer Frans Jozef I schikte zich tijdens manoeuvres naar de Weense regels. Hij stond om vijf uur op en nog voordat het programma begon, regelde hij de gewone ambtelijke agenda die de dag ervoor met de trein uit de hoofdstad was aangekomen. Om die reden liet hij een eenvoudige tafel met een stoel in de slaapkamer plaatsen. In de slaapkamer kleepte de keizer zich aan, ontbeet hij en maakte zich in aanwezigheid van zijn kamerdienaar gereed.

De eenvoudige inrichting van de kamer wordt slechts door één comfortabel meubelstuk aangevuld – de zogenaamde chaise longue – een lange stoel, geproduceerd sinds de rococo-periode voor een kort rustmoment gedurende de dag.

Boven het bed hangt een schilderij van Maria (Mater Dolorosa) van de Liechtensteinse hofschilder Peter van Roy. Boven de tafel hangt een portret van Jozef Wenceslaus van Liechtenstein. Deze diplomaat en succesvolle veldheer die volgens de uitspraak van Jozef II “voor het welzijn van de staat onontbeerlijk” was, behoorde tot de goede vrienden van keizerin Maria

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Theresia. (Hij was werkzaam als diplomaat in Berlijn en Parijs. Door hervormingen en zijn eigen middelen leverde hij een bijdrage aan het moderniseren van de Oostenrijkse artillerie en voerde hij een nieuwe generatie veldgeschut in met standaardkalibers).

De grote tekening naast het raam is een schets van een schilderij waarvan het origineel zich in het Weense Arsenal-complex bevindt. Hij toont de doortocht van het Oostenrijkse leger door de Vogezen in juni 1815, in aanwezigheid van keizer Frans I en Johannes I Jozef van Liechtenstein.

Johannes I Jozef van Liechtenstein nam deel aan de napoleontische oorlogen tegen Frankrijk. In 1805 na de Slag bij Austerlitz waar hij het bevel voerde over de Oostenrijkse cavalerie, vertegenwoordigde hij de Oostenrijkse zijde bij het ondertekenen van het staakt-met-vuren met Napoleon. Vanaf 1809 was hij opperbevelhebber en veldmaarschalk van het Oostenrijkse leger.

Het was deze Johannes I Jozef van Liechtenstein die de jachtsloten in romantische stijl liet bouwen, die het Cultuurlandschap van Lednice-Valtice versieren. Aan de linkerkant ziet u de slag bij Regensburg in Beieren die op 23 april 1809 plaatsvond toen het Oostenrijkse leger een grote nederlaag tegen Napoleon leed. De tekening op het bureau is een portret van Caroline van Manderscheid-Blankenheim, de vrouw van Alois I van Liechtenstein, de broer van Johannes I Jozef van Liechtenstein.

De plafondschildering beeldt de nederlaag van de Titanen tegen de Olympische goden uit.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Rooksalon

Deze kleinere kamer met open haard diende als niet-officiële gezelschapsruimte van de logeerkamers, die in inventarissen uit de 19e eeuw als rooksalon staat beschreven. Tijdens het verblijf van keizer Frans Jozef I werd hier overnachts een provisorische slaapkamer voor de kamerdienaar ingericht die te allen tijde ter beschikking moest staan. De kamer is ingericht met eenvoudig classicistisch meubilair.

Beide stillevens zijn afkomstig uit het atelier van de Duitse schilder Franz Werner Tamm uit 1709, evenals de sopraortes met bustes van Romeinse keizers. Tamm was een vooraanstaande hoogbarokke specialist op dit gebied in Centraal-Europa. Hij schilderde vanaf 1706 voor de Liechtensteins.

Op de plafondschildering is de god van vuur Hephaistos geschilderd die wapens overhandigt aan de godin van oorlog en wijsheid, Pallas Athena.

Het motief op het oosterse tapijt dat meer dan honderd jaar oud is, toont de boom des levens.

Boven de secretaire hangt een tekening die een veduta van de stad Opava afbeeldt met daarop de feestelijke aankomst van de landheer, vorst Karel Eusebius van Liechtenstein, toen hij in 1632 na zijn vader Karel aan het bewind kwam.

Aan de overkant kunt u de universitaire thesis van vorst Anton Florian van Liechtenstein bekijken, de onderwijzer en hoofdhofmeester van keizer Karel VI.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Eetkamer

De eetkamer behoort tot de grootste en meest representatieve kamers van het kasteel. Omdat er sinds het einde van de 18e eeuw geen zaal meer in het kasteel bestond, was dit ook de belangrijkste officiële kamer. Het belang ervan correspondeert met het luxueuze architectonische ontwerp in de stijl van de tweede rococo. De wanden zijn gemaakt door middel van de stucco lustro techniek: een decoratieve bepleistering van kalk, zand of marmerpoeder die wordt gepolijst, op waterbasis beschilderd, met een wasemulsie geveerd en opnieuw heet gepolijst. De versiering van de kamer is aangevuld met vergulde reliëfmotieven van muziekinstrumenten boven de deuren en ramen, en verguld decoratief pleisterwerk op het plafond.

Tuin

Als u uit het raam kijkt, ziet u het meest indrukwekkende deel van de kasteeltuinen van Valtice, het zogenaamde amfitheater dat vorst Johannes II van Liechtenstein kort na 1900 op de plek van opgekochte en vervolgens gesloopte huizen liet bouwen. Oorspronkelijk werden op het afhellende terrein wijngaarden geplant, maar tijdens het eerste decennium van de 20e eeuw is hier volgens de plannen van de Florentijnse tuinarchitect Vincenzo Micheli een open ruimte ontstaan met barokke beelden, die vanuit Noord-Moravische landgoederen naar Valtice werden vervoerd. De nieuw aangelegde tuin die aansloot op een ouder barokontwerp dat na de helft van de 18e eeuw door tuinarchitect Dominique Girard uit Versailles werd ontworpen, hing samen met de bouw van de zogenaamde sala terrena op de begane grond in de oostvleugel van het kasteel. De voorgevel die aan de vorm van de paardenstallen in Lednice doet denken, werd lange

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

facebook.com/zamekvaltice
www.zamek-valtice.cz

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

tijd toegeschreven aan de Oostenrijkse barokarchitect Johann Bernhard Fischer uit Erlach. Haar vorm dateert echter pas uit het begin van de 20e eeuw toen deze door de vorstelijke bouwmeester Karl Weinbrenner werd ontworpen.

Speelzaal

De eerste van de gemeenschappelijke salons diende als speelzaal. Het meest opvallende meubelstuk hier was tot 1945 een kolossale Russische biljarttafel, die waarschijnlijk tijdens de bezetting van het kasteel door het Rode Leger werd vernietigd. Naast de biljarttafel bestond de inrichting van de kamer uit een aantal kaart- en schaaktafels waaraan de familie Liechtenstein en haar gezelschap hun vrije tijd doorbrachten.

Het felblauwe bankstel uit de periode van de tweede rococo is afkomstig uit het kasteel Valtice. Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog echter liet keizer Frans Jozef II van Liechtenstein een deel van de inrichting en van de schilderijen uit dit kasteel en kasteel Lednice vanwege het naderende front vervoeren naar Vaduz. In 2008 heeft huidige vorst Hans Adam II op een veiling in Amsterdam een deel van zijn collectie verkocht, waaronder voorwerpen uit kasteel Valtice. De Tsjechische regering heeft toen circa tien miljoen Tsjechische kronen (circa 380 000 EUR) ter beschikking gesteld en voor kasteel Valtice tien schilderijen en meer dan tachtig stoelen en fauteuils van de oorspronkelijke inrichting teruggekocht.

De grote servieskast en het ingelegde bureau werden halverwege de 18e eeuw in laatbarokke stijl gemaakt. De borden in de servieskast behoren tot het Engelse aardewerk Wedgwood uit de 19e eeuw en maakten deel uit van het originele eetservies.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

De rijk uitgesneden luster met de figuur van Triton is versierd met elandgeweien en het neusbeen van een zaagvis. Het gaat om een overblijfsel van de oorspronkelijke barokke inrichting van het kasteel.

Tussen de schilderijen aan de muren hangen barokke landschappen van de vooraanstaande Nederlandse schilder Hans de Jode, die afkomstig zijn uit de oorspronkelijke collectie van vorst Karel Eusebius, bouwheer van het kasteel en de grondlegger van de keizerlijke collecties. Hij verwierf de schilderijen in 1680, een paar jaar voor zijn dood.

In de muur ziet u een schuifdeur uit de 19e eeuw die pas enkele jaren geleden werd ontdekt. Hij werd gerenoveerd en opnieuw verglaasd samen met het vaste kozijn in de aangrenzende kamer. De deur leidt naar de gang van de danszaal. De gang werd in de 19e eeuw als wintertuin ingericht.

Olympische salon

De tweede representatieve salon die door de vorstelijke familie als plek voor officiële gemeenschappelijke bijeenkomsten werd gebruikt, grensde direct aan het privé appartement van de vorstin. Indien nodig werd deze snel omgevormd tot een appartement voor de meest prominente gasten. In deze kamer met open haard logeerde de Engelse koning Arthur tijdens de keizerlijke manoeuvres in 1876.

Op de plafondschildering wordt een groepering van alle Olympische goden afgebeeld. De twee grote juwelenkistjes ingelegd met ingeslepen halfedelstenen en ivoor werden in de 19e eeuw volgens ouder Florentijns ontwerp gemaakt.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Naar barokke stijl van de zogenaamde lambrisering hingen de Liechtensteins in deze kamer de belangrijkste schilderijen op die in het kasteel achterbleven nadat het merendeel van de collectie naar Wenen was verhuisd. Van de Italiaanse en Nederlandse schilderijen onderscheidt zich de religieuze scène van Christus en de Kananese vrouw die door vooraanstaand Napelse barokschilder Mattia Preti werd gemaakt. Het grote schilderij van Orazio Riminaldi dat aan de rechterwand hangt, beeldt Samson uit die een leeuw aan het doden is.

Aan de linkerkant hangt een groot nachtelijk landschap van de fameuze Nederlandse landschapsschilder Aert van der Neer, die als de beste Hollandse schilder van nachtscènes werd beschouwd. Het indrukwekkende mannenportret toont de landgraaf van Essen Willem V.

Het schilderij in de gang boven de open haard is een portret van Jozef Wenceslaus van Liechtenstein. Jozef Wenceslaus was de veldmaarschalk van Maria Theresia. Hij werd “de vader van de Oostenrijkse artillerie” genoemd omdat hij haar naar buitenlandse modellen organiseerde. Hij was een zeer bekwame soldaat en diplomaat. Na de dood van zijn neef Johan Nepomuk werd hij het hoofd van het geslacht van Liechtenstein.

Oosterse salon

Deze kamer die al tot het privé appartement van de vrouw van de heersende vorst behoorde, kreeg zijn naam in de 19e eeuw vanwege de zeer dure zijden behangsels met geweven oosterse motieven. In de kamer bevond zich ook een deel van omvangrijke collecties oosters porselein en andere voorwerpen, vooral Japanse lakken. De collectie werd aan het einde van de Tweede Wereldoorlog grotendeels weggevoerd en de behangsels werden na de oorlog vernietigd. Het enige bewijs van de oorspronkelijke functie van de salon zijn de overgebleven

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

bonte schilderingen in de supraportes en de vergulde consolekandelaar boven de spiegel tussen de ramen die qua vorm Chinese rotsen nabootst.

Tegenwoordig is de salon als ontvangkamer van de vorstin ingericht. Het dominante schilderij in de kamer is een historische kwaliteitskopie van het beroemde doek van Peter Paul Rubens “De gevolgen van de oorlog”, waarvan het origineel uit 1639 zich in Florence bevindt. Rubens zelf heeft een uitleg voor deze complexe allegorie geschreven.

De vrouw met opgeheven handen vertegenwoordigt Europa geteisterd door de Dertigjarige Oorlog. In het midden van de compositie bevindt zich de god van de oorlog Mars, wiens woede de godin van de liefde Venus tevergeefs probeert te temperen. De furie van woede sleept hem te zeer mee. Mars stapt daarbij op een boek wat de ondergang van wetenschappen en literatuur symboliseert, de vrouw met de gebroken luit verpersoonlijkt het einde van de harmonie en de stervende man met een passer vertegenwoordigt de ondergang van architectuur. Rubens heeft dit werk als uiting voor zijn teleurstelling over de gevolgen van de oorlog geschilderd, die hij als diplomaat van meerdere Europese vorsten probeerde te beëindigen. De vooraanstaande Vlaamse schilder en Rubens' tijdgenoot Theodoor van Loon heeft het mythologische schilderij gemaakt met de figuren van cycloop Polyphemos, Hephaistos, Aphrodite en Eros.

De salon wordt ook de Troje-salon genoemd, naar de scène op de plafondschildering waar, de verovering van Troje door de Griekse veldheer Agamemnon wordt afgebeeld die op advies van de hogepriester zijn dochter Iphigenia aan de goden wilde offeren om zijn legers de overwinning in het gevecht te garanderen. Volgens de Griekse mythologie greep godin Artemis op het laatste moment in en plaatste een hinde op het altaar in plaats van het meisje.

Het meubilair en de prachtig versierde tegelkachel dateren uit de rococo-periode.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Slaapkamer van de vorstin

Terwijl de laatste drie kamers van de enfilade in de oostvleugel aan de vrouw van de heersende vorst toebehoorden, had de vorst zelf zijn eigen privé-appartementen in de tegenoverliggende vleugel. De laatste vorstin die deze kamers gebruikte, was vorstin Franziska Kinsky die in 1831 met vorst Alois II. van Liechtenstein trouwde. Ze woonde in het appartement zelfs nadat ze weduwe was geworden, omdat haar zoon vorst Johannes II nooit trouwde. Tot deze drie kamers behoorden ook de ruimte waar de vorstin haar kleedkamer, bibliotheek en bediendekamers had. Hier kwam men terecht door een kleine verborgen deur.

In de eenvoudige inrichting van de kamer valt het schilderij van Madonna boven het bed op. Het gaat om een kopie van een schilderij gemaakt door de beroemde Italiaanse renaissanceschilder Raffael Santi. De kopie is net als het origineel op een koperen plaat geschilderd.

Aan de muur aan de rechterkant hangt een schilderij genaamd “Romeinse patriciër” van een onbekende Italiaanse kunstenaar.

De plafondschildering aan de ene kant stelt een allegorie van wetenschap en kunst voor, aan de andere kant een allegorie van trots, verkwisting en dronkenschap.

Badkamer

De badkamers dateren uit het begin van de 20e eeuw, een periode waarin in Valtice de stadswaterleiding werd gebouwd, onder andere dankzij vorst Johannes II (1901). De inrichting

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

van de badkamers en de waterleidingsinstallaties werd door het Weense bedrijf John Gramlic geleverd. De badkuipen zijn keramisch en dubbelwandig waardoor ze het water lang warm konden houden. De wc's konden worden doorgespoeld. Er bevindt zich een watervat in de muur en een spoeling in de nis. Het toilet heeft de vorm van een vis.

Marmeren kabinet

Idealiter hebben barokke monstercollecties in de architectuur aan het einde van elke enfilade een indrukwekkend klein privé kabinet, dat door haar artistieke versiering de kwaliteit van alle eerdere interieurs moet overtreffen. De bezoeker die door de kamers wandelt moet door de vorm en weelde verwonderd en betoverd raken. De enfilade van de tegenoverliggende westvleugel die door de vorst werd bewoond, eindigt met een eveneens mooie ruimte.

De salon werd gemaakt naar het ontwerp van de keizerlijke binnenhuisarchitect en architect Antonio Beduzzi, die voor vorst Jozef Johan Adam tegelijkertijd het interieur van de slotkapel ontwierp. Hij werkte hier nauw samen met schilder F. W. Tamm die twee bloemstillevens voor de kamer schilderde. Eén van de meest kwalitatieve plafondschilderingen symboliseert de bloemengodin Flora.

Naar de ontwerpen van Beduzzi zelf ontstonden hier ook perfecte intarsia's aan luiken, deuren en parketten.

De kamer is ingericht in de stijl van koning Lodewijk XVI van Frankrijk. Op de open haard staat een van Carrara-marmer gemaakte barokke buste van een jongen, die uit de originele inrichting van het kasteel afkomstig is. In de barokperiode was het in de mode om antieke

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

artefacten te verzamelen. Omdat er maar weinig van bestonden en omdat ze erg duur waren, werden ook verschillende kunstvoorwerpen gekocht die de originele antieke artefacten imiteerden, zoals u bijvoorbeeld aan dit zeer kwalitatieve beeldhouwwerk kunt zien.

Gang

Aan de rechterkant van de gang hangen portretten van de Liechtensteins. Op het eerste portret staat de eerste rijksvorst van Liechtenstein Anton Florian, op het tweede staat vorst Johan Adam Andreas van Liechtenstein die ook wel "Johan Adam de Rijke" werd genoemd. Hij liet de beide paleizen van Liechtenstein in Wenen bouwen. In één daarvan, het tuinpaleis in Rossau, bevindt zich momenteel het Liechtensteinmuseum. Ook het stadspaleis aan de Bankgasse is na een dure verbouwing op reservering geopend voor publiek. De aanblik op het paleis in Rossau is afgebeeld op beide schilderijen aan de linkerkant. Het laatste schilderij is een kopie van het portret van de bouwheer van het kasteel van Valtice, vorst Karel Eusebius van Liechtenstein.

Lift

Het gaat om een personenlift, oorspronkelijk hydraulisch, later mechanisch-elektrisch aangedreven, die door het Weense bedrijf A. Freissler werd vervaardigd. De lift dateert van rond het jaar 1900. De cabine is bekleed met mahoniefineer, het glas van de schuifdeur is versierd met geëtste art nouveau motieven.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

De lift bevatte een aantal veiligheidselementen: een schakelvloer, een schuifdeur en een veiligheidsknop op het bedieningspaneel. De liftcabine werd in 2006 gerestaureerd.

Gang aan het zijoratorium

De schilderijen aan de muren stellen de oudtestamentische profeten Zacharia en Ezechiël voor. Deze dateren uit het begin van de 18e eeuw en zijn afkomstig van Italiaanse schilders die in Oostenrijk-Hongarije werkzaam waren. Het laatste schilderij beeldt Franciscus van Assisi af.

Zijoratorium

Aan de muren van het zijoratorium hangen schilderijen uit de 17e eeuw. Aan de linkerkant is het avondmaal in Emmaüs afgebeeld, waar Jezus Christus zich na zijn kruisiging en opstanding tijdens een avondmaal in het dorp Emmaüs aan twee van zijn discipelen kenbaar maakte. Het schilderij werd door een onbekende Hollandse schilder gemaakt.

Kapel

Vanuit de ramen van het zijoratorium is het interieur van de slotkapel zichtbaar. De kapel werd vóór 1729 tijdens het bewind van Jozef Johan Adam van Liechtenstein voltooid. De auteur van het ontwerp en de fresco-versiering van de interieurs was de keizerlijke hofarchitect Antonio Beduzzi, die in dienst van de Liechtensteins werkte. De kapel beslaat de hoogte van twee

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

verdiepingen van de zuidvleugel en is gewelfd met een troggewelf dat zeer rijkelijk versierd is met een zogenaamde illusoire beschildering. Haar doel is om de indruk te wekken van een rijke architectonische verdeling van muren en plafonds. Het fresco op het plafond toont het zicht op de hemel met de centrale figuur van God de Vader. De auteurs van het fresco zijn Antonio Beduzzi en Domenico Mainardi. Het altaarstuk stelt de aanbidding der herders voor en is een kopie van een schilderij van de Italiaanse schilder Guido Reni. De rijke plastische versiering werd gemaakt door Franz Biener, die de versiering van het hoofdaltaar en van beide zijaltaren met de schilderkunstige versiering van het gewelf op een harmonische manier heeft gecombineerd.

In 1726 werd de slotkapel ingewijd. Tot die tijd werd deze uitgerust met rijk inlegwerk van kostbaar hout en op de gevel van het vorstelijke oratorium en op het oksaal daarboven met boiserieën versierd. Ook de ingelegde deuren en banken komen uit dezelfde meubelmakerij.

Vanwege haar uitstekende akoestiek wordt deze zeer kunstzinnige ruimte momenteel gebruikt voor het organiseren van kamerconcerten en huwelijksceremonies.

Galerij

De galerij is ingericht als barokke galerij met panelen. De reconstructie werd uitgevoerd naar 19e eeuwse voorbeeld, toen de eigenaren van schilderijencollecties onder invloed van romantische ideeën terugkeerden naar deze decoratieve wandbekleding met de collecties op de manier zoals hun voorouders dat deden. De lijsten werden nieuw gemaakt volgens een overgeleverd patroon. Het romantische karakter van de galerij wordt verder benadrukt door de rangschikking van grote en kleinere doeken met diametraal verschillende thema's. Een deel van de originele kleinere schilderijen werd afgevoerd en een ander deel werd aan het einde van de

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Tweede Wereldoorlog in 1945 vernietigd. Tegenwoordig hangen hier 33 schilderijen. Kleine formaten werden naar behoefte voor het opnemen van de filmserie over Maria Theresia met kopieën aangevuld. In Valtice zijn stillevens ruimschoots vertegenwoordigd binnen een grote verscheidenheid aan tijd en kunstenaars. Karel Eusebius uit Liechtenstein heeft bijvoorbeeld in 1667 "Stilleven met dierenkoppen" van schilder Gottfried Libalt gekocht, welke toonaangevend was voor stillevens in de Tsjechische landen gedurende lange tijd. De vorstelijke schilderijencollectie bevatte verder veel werken van de jongere stillevenschilder Franz Werner Tamm, die omvangrijke arrangementen schilderde van gegroepeerde bloemen en fruit tegen een achtergrond van fragmenten van landschappen. Tot de landschapscomposities en stillevens in de kasteelgalerij behoort ook een stilleven van I. M. Dallinger uit 1804.

Er hangt een groot aantal stillevens met wild van onbekende schilders, maar ook landschappen van Friedrich Schlegel uit Dresden en schilderijen van dieren en vogels van de beroemde beeldende kunstenaar Rosa di Tivoli. Dankzij zijn karakteristieke schilderkunstige uitdrukking genoot hij het aanzien van zijn tijdgenoten.

In de hoek van de kamer staat een rococo-kachel. De plafondschildering stelt godin Diana voor die van een jacht terugkeert. Het is de grootste plafondschildering in het kasteel.

De galerij diende als de officiële salon van het appartement van de vorst waar hij zijn gasten ontving.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Vorstelijke werkkamer

Deze kamer was vroeger de slaapkamer. De badkamer die u op de gang hebt gezien, behoorde tot dit appartement. Het originele behang, de meubelbekleding en de spreien op het bed zijn gemaakt van Genovees geborduurd fluweel.

De galerij, de vorstelijke werkkamer en de Gouden Zaal voor ons vormden het vorstelijke appartement. In 1848 woonde hier twee weken lang kanselier Metternich na zijn vlucht uit Wenen. Hij werd geholpen door vorst Alois II. Vorst Metternich reisde incognito in een rijtuig van de vorst van Liechtenstein en Valtice was zijn eerste stop. Nadat de inwoners van de stad vanwege zijn verblijf in opstand kwamen, moest hij Valtice verlaten.

De plafondschildering stelt een allegorie van de avond voor.

De werkkamer is ingericht met waardevol Hollands barok meubilair dat met verschillende houtsoorten, ivoor en parelmoer is ingelegd. Het bureau is een kopie van een rijkelijk ingelegd barok meubelstuk uit de 19e eeuw.

De grote schilderijen "Christina van Zweden's aankomst in Rome" en "De Vondst van het Heilige Kruis" dateren uit de 17e eeuw. "De Vondst van het Heilige Kruis" (het schilderij bij het raam) is een kopie van een schilderij van de Rudolfijnse schilder Hans van Aachen. De barokke kast is ingelegd met tin en notenhout.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Gouden Zaal

Deze zaal was de meest luxueus ingerichte ruimte van het kasteel. Dit gaat gepaard met het feit dat de eiken lambrisering een deur verbergt, die de Gouden Zaal met het privé oratorium van de vorst verbindt.

De plafondschildering toont een allegorie van de lente: het ontwaken van de godin van de schoonheid Aphrodite. De tafel, versierd met marqueterie, dat wil zeggen ingelegd met metaal en schildpad, is een voorbeeld van de meubelen uit de barokperiode in Frankrijk. Het eerste prototype van meubelen die zijn ingelegd met metaal en schildpad werd gemaakt door de Franse meubelmaker André-Charles Boulle, die voor het hof van Lodewijk XIV werkte. De buste op de open haard die uit de 18e eeuw dateert, is een replica van een antieke buste van de Romeinse filosoof Seneca. Het grote portret beeldt vorst Jozef Wenceslaus van Liechtenstein af, een beroemde militair en diplomaat. Naar dit portret werd de kamer Wenceslaus' kamer (Wenzelzimmer) genoemd.

De Gouden Zaal is de enige kamer waarin men tegelijkertijd gebruik kon maken van Luftheizung (heteluchtverwarming) en de warmte en esthetische beleving van de open haard.

Verbindingssalon

De kamer is op een manier ingericht die in de tweede helft van de 18e eeuw gebruikelijk was. De wanden zijn bekleed met brokaatbehang, waarvan het patroon overeenkomt met de bekleding van het bankstel. De classicistische tegelkachel is afkomstig uit het einde van de 18e eeuw. De met kostbare houtsoorten en botten ingelegde secretaire is een voorbeeld van

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

nauwkeurig vakmanschap van halverwege de 18e eeuw. Het is een multifunctioneel meubelstuk. Het bovengedeelte met deurtjes en lades werd gebruikt om voorwerpen van waarde en correspondentie op te slaan.

Het middelste deel vormde na het openen van het ingelegde tafelblad een bureau, en het onderste deel met lades is vergelijkbaar met een ladekast. De schilderijencollectie van Nederlandse stillevens vertegenwoordigt de zogenaamde archaische stillevens, wat betekent dat de objecten vanuit vogelperspectief zijn afgebeeld. Dit type schilderij was vooral in de eerste helft van de 17e eeuw populair.

Slaapkamer

De plafondschildering met een allegorie van de lente inclusief het stucwerk stamt, net als alle voorgaande stucwerken, uit de eerste 30 jaar van de 18e eeuw, uit de periode van grote verbouwingen aan het interieur van het kasteel. Het hemelbed is een voorbeeld van een typisch meubelstuk uit de barokperiode, toen de smalle kant van het bed bij de muur werd gezet. De hemel werd beperkt tot dak met draperie, dat alleen het hoofdeinde van het bed in de schaduw plaatste, in tegenstelling tot de vroegere gewoonte waarbij de hemel rondom het gehele bed liep. Het witte bankstel dateert uit de 19e eeuw.

De schilderijen dateren uit de 17e eeuw. De auteur van de twee schilderijen die de bustes van een man en een vrouw in een nis, omringd door trossen fruit afbeelden, is Alexander Coosemans. Het schilderij boven het bed toont de "Aanbidding der Koningen". Beide schilderijen met boeketten vertegenwoordigen de Hollandse stillevens, die tot halverwege de 18e eeuw populair waren als kamerversiering. Tussen de ramen hangt een schilderij van de Hollandse schilder Pieter van Laer, genoemd "Een tafereel rond een Romeinse kalkbranderij".

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Het gebruik van beide kamers die in de 19e eeuw het appartement van prinses Henriette voorstelde, is verschillende keren gewijzigd. Dit is onder andere te zien aan het feit dat de badkamer die volgens de indeling van de gehele verdieping aan de slaapkamer zou moeten grenzen, pas achter de volgende kamer ligt.

Ontvangstkamer

De kamer is ingericht als ontvangstkamer van een jonge prinses. De wanden zijn versierd met stillevens en landschappen van Hollandse en Italiaanse schilders. Rechts ziet u een prachtig schilderij van Maria Magdalena van Lorenzo Pasinelli. De schilderijversiering wordt aangevuld met twee stillevens boven de deuren, wederom van de hofschilder van de Liechtensteins Franz Werner Tamm.

De kachel stamt uit de classicistische periode. In de vaas erboven werden water en verschillende geurstoffen gedaan. Terwijl het water opwarmde, verspreidde de geur zich geleidelijk door de kamer.

De luster van Boheems kristalglas uit de 18e eeuw werd onlangs gerestaureerd en opnieuw geëlektrificeerd.

Voor een landhuis was ook een mooi uitzicht belangrijk. Vanuit het raam kunt u de pittoreske Pavlov heuvels, het kasteel Mikulov en de grootste Moravische vijver Nesyt zien, waarvan het bestaan al sinds 1418 gedocumenteerd is. Nesyt is de laatste van vier vijvers die in de 15e eeuw zijn aangelegd en daarmee de regio haar moerassen ontnam. Dit prachtige uitzicht was de reden dat het vorstelijke appartement zich in de westvleugel van het kasteel bevond.

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

Voorkamer

Deze kleine, eenvoudig ingerichte kamer deed dienst als kamer voor de kamenier die altijd dicht bij haar meesteres moest zijn. Haar werkzaamheden omvatten niet alleen het aankleden van de dame, maar ook het verzorgen en naaien van haar garderobe en het kammen van het haar.

Vanuit de voorkamer, de laatste kamer van de bezichtiging, brengt de deur aan de linkerkant u terug naar de gang waar u de bezichtiging van het kasteel Valtice bent begonnen.

Het kasteel van Valtice deed niet alleen dienst als residentie van de vorst, maar tijdens zijn afwezigheid konden toeristen het kasteel al aan het begin van de 19e eeuw bezichtigen. Bedankt voor het voortzetten van deze traditie, bedankt voor uw bezoek en een fijne dag verder.

Meer informatie

Actuele informatie over het rijke aanbod aan culturele evenementen in het kasteel van Valtice is te vinden op de website van het kasteel www.zamek-valtice.cz of FB zamekvaltice.

In het kasteel kunt u verder bezoeken:

- De tweede rondleiding – Het appartement van de vorst: Het appartement van Frans I van Liechtenstein
- Seizoensgebonden tentoonstellingen (in het paleis en de Kikkerkelder - Žabí sklep)

ZÁMEK VALTICE

NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKA, PAMÁTKA UNESCO

- Souvenirwinkel
- Boekhandel
- Chocolaterie Chocolito
- Wijnwinkel

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

[facebook.com/ zamekvaltice](https://facebook.com/zamekvaltice)
www.zamek-valtice.cz